

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi S. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 marca 1995 r., z wniosku A. M.-B. i D. M.

przy uczestnictwie M. B. i in. ,

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 lutego 2013 r.,

zażalenia skarżącego S. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 października 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 31 października 2012 r. Sąd Okręgowy w K. odmówił uczestnikom S. K. i K. K. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie

i doręczenie im odpisu postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 12 lipca 2012 r. z uzasadnieniem oraz odrzucił ich wnioski o sporządzenie i doręczenie im uzasadnienia tego postanowienia. Sąd wskazał, że wniosek uczestników S. K. i K. K. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z 12 lipca 2012 r. został złożony z uchybieniem terminowi, a ich wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej był bezzasadny.

W zażaleniu na postanowienie z 31 października 2012 r. S. K. i K. K. zarzucili, że zostało ono wydane z naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: - art. 168 § 1 k.p.c. przez odmowę przywrócenia im terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie orzeczenia i w konsekwencji przez odrzucenie wniosku o doręczenie im odpisu postanowienia z uzasadnieniem; - art. 328 § 1 k.p.c. przez nienależyte umotywowanie przez Sąd Okręgowy zajętego stanowiska.

Skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku (postanowienia co do istoty sprawy) wraz z uzasadnieniem nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie i nie przysługuje od niego zażalenie do Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 maja 2002 r., I PZ 38/02, OSNP - wkł., 2002, nr 20, poz. 11). Jednakże na wniosek strony, zgłoszony w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu wniosku o doręczenie odpisu wyroku (postanowienia co do istoty sprawy) z uzasadnieniem, postanowienie sądu drugiej instancji odmawiające przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej może być skutecznie kwestionowane w tym zażaleniu, jeżeli miało wpływ na rozstrzygnięcie w nim zawarte (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2008 r., II UZ 28/07, OSNP 2009, nr 15–16, poz. 214). Skarżący taki wniosek zgłosili, a oddalenie ich wniosku o przywrócenie terminu miało bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiocie odrzucenia wniosku o doręczenie odpisu postanowienia z uzasadnieniem.

Artykuł 168 § 1 k.p.c. dotyczący przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej nie może być interpretowany w sposób rozszerzający,

ponieważ zasadą jest, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie (postanowienia Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2010 r., III CZ 1/10, niepubl.; z 5 maja 2009 r., I UO 3/08, niepubl.). Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej w określonym terminie ciąży obowiązek zachowania należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005 r., II CZ 103/05, niepubl.; z 26 kwietnia 2007 r., III CZ 22/07, niepubl.).

W doktrynie i judykaturze ustalone jest stanowisko, że niezachowanie terminu przez przedstawiciela ustawowego i pełnomocnika procesowego musi być traktowane jako zaniechanie samej strony, która nie może twierdzić, że za działanie tych osób nie ponosi odpowiedzialności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 27 października 2009 r., II UZ 35/09, Lex nr 564801; z 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, Lex nr 346193). Pełnomocnik, który wypowiedział pełnomocnictwo na mocy art. 94 § 2 k.p.c. obowiązany jest działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku. Złożenie skarżącym przez ich pełnomocnika oświadczenia o bezzasadności składania w sprawie skargi kasacyjnej nie zwalniało ich z zapobiegliwości i należytej staranności w prowadzeniu własnych spraw. Pogląd pełnomocnika mogli skonsultować z inną osobą.

Zasadnie też Sąd Okręgowy przyjął, że trudna sytuacja zdrowotna uczestniczki i względy humanitarne nie przemawiały za przywróceniem terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie orzeczenia. Skarżący nie powołali się na jakieś nadzwyczajne zdarzenia związane ze stanem zdrowia uczestniczki w okresie biegu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia, które by uniemożliwiły dochowanie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia.

Zważywszy na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

db